

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

22 februari 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN, INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING EN DECREETSEVALUATIE

Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het gebruik van internetkiosken voor administratieve vereenvoudiging en e-government

Vraag om uitleg van de heer Ludo Sannen tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over deugdelijk bestuur in de Vlaamse overheidsagentschappen

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het financiële opbod bij de verdeling van gemeentelijke mandaten

Vraag om uitleg van de heer Rob Verreycken tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de richtlijnen voor de organisatie van het islamitische offerfeest en het klaarblijkelijk gedogen van de plaatsing van afvalcontainers voor het afval van onwettige thuisslachtingen

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de inhoud van het begrip 'fractie' in artikel 120 van de Nieuwe Gemeentewet

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie

Dinsdag 22 februari 2005

Waarnemend voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.15 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het gebruik van internetkiosken voor administratieve vereenvoudiging en e-government

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Demeulenaere tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het gebruik van internetkiosken voor administratieve vereenvoudiging en e-government.

Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, in oktober 2004 werden in Kortrijk op drie plaatsen een vijftiental kiosken geplaatst, waar de burger gratis kan surfen. Deze kiosken werden extra beveiligd en uitgerust met surfcontrol. Dit laatste beperkt de surfmogelijkheden. Je kan er met gemak een tekstprogramma gebruiken, surfen op internet, Certipost aanvragen, certificaten aanvragen bij stadsbesturen, e-mailen, enzovoort. Om de privacy te garanderen worden de kiosken uitgerust met een systeem dat alle handelingen en documenten wist na het vertrek van iedere gebruiker. Printen kan tegen betaling met een proton- of andere kredietkaart.

Ook in de ons omringende landen zien we her en der op de luchthavens dergelijke internetkiosken opduiken. Ze staan ter beschikking van de wachtende reizigers, en dit meestal tegen een minimale vergoeding.

Met de invoering van de elektronische identiteitskaart zijn we een voorloper gebleken in het e-gebeuren. Er werd zelfs gesteld dat de optimalisatie van het gehele e-governmentgebeuren en de ontsluiting van dergelijke overheidsinformatie voor de privé-sector een krachtige economische groei-impuls kan geven. Het is echter betreurenswaardig dat nog maar de helft van onze bevolking – vooral de jeugd en de veertigers – werkelijk vertrouwd is met dit medium om daar informatie te verzamelen. Bijna alle overheidsinstanties hebben hun eigen website die heel wat informatie bevat. Ik zou het erg jammer vinden mocht die informatie niet openstaan voor iedereen. Internet blijft onbereikbaar voor velen onder ons. Iedereen heeft toch recht op informatie!

Welke stappen hebt u ondernomen om dit medium toegankelijk te maken voor alle burgers? Hebt u in middelen voorzien om projecten zoals in Kortrijk financieel te ondersteunen? Zo niet, hebt u hiervoor nog ruimte in uw begroting? Hebt u voorzien in middelen voor de optimalisatie van het e-government van de openbare diensten, zoals de aansluiting van de verschillende OCMW's op de kruispuntbank om zo ook tegemoet te komen aan de administratieve vereenvoudiging? Ik denk aan vrijstellingen en/of kortingen op verschillende heffingen. In hoeverre beschikken de steden over een beveiligd e-loket alsook over een regelma-

Demeulenaere

tig bijgewerkte website? Ik herinner me dat alle gemeenten de kans kregen om een website op te bouwen. Worden die ook regelmatig bijgewerkt?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, mevrouw Demeulenaere, u wijst terecht op enige stagnatie in het gebruik van internet. Mensen beweren dat ze te oud zijn, dat ze niet geïnteresseerd zijn of dat ze het niet nodig hebben. Sommigen gebruiken wel internet op het werk maar niet thuis. We zitten met een digitale kloof maar dit fenomeen is niet eenduidig. Er zijn verschillende categorieën van niet-gebruikers. Sommigen gebruiken wel een pc maar gaan niet op internet. Sommigen kunnen op het werk op internet terecht. Anderen hebben eenvoudigweg geen pc.

Deze kwestie is beleidsoverschrijdend en moet de aandacht krijgen van heel de regering. Mijn bevoegdheden Media en E-government hebben er in de eerste plaats verband mee. Deze bevoegdheden moeten als hefboom worden gebruikt. Onderwijs, Economie, Innovatie en Cultuur moeten evenzeer hun rol spelen. Ongetwijfeld komen nog andere sectoren in aanmerking. De minister van Binnenlands Bestuur kan zeker een rol spelen omdat de lokale besturen hierbij moeten worden betrokken.

Ik heb al geruime tijd aandacht voor het stagnerende gebruik van internet. Ik denk erover na hoe we die kloof kunnen dichtrijden. We moeten ons niet de illusie maken dat dit ooit helemaal zal lukken. We kunnen de kloof wel verkleinen door een veelzijdige aanpak: het gebruik van pc en internet aanmoedigen, sensibiliseren, zorgen voor een laagdrempelige toegang, initiatieven zoals die in Kortrijk, en andere. We moeten het verenigingsleven daarbij betrekken. Het gaat vaak om klavierrees en daar kunnen alle intermediaire kanalen bij helpen. We moeten de gebruiksvriendelijkheid verhogen, maar dat is een technische aangelegenheid. Uit alle studies blijkt dat de klaviervrees en het gebrek aan computervaardigheden de hoogste drempel vormen. Veel mensen die zich te oud vinden en/of niet geïnteresseerd zijn, hebben vaak andere redenen.

Ik wil met de minister van Onderwijs uitzoeken hoe we dat kunnen aanpakken. Het is een zaak van levenslang leren, we moeten de mensen overtuigen. Ik wil met de privé-sector en andere cursusverstrekkers rond de tafel gaan zitten. Ik wil hen consulteren over de intermediaire rol van de Vlaamse overheid.

In het domein Media wil ik aandacht besteden aan de interactieve digitale televisie, de iDTV. Vlaanderen heeft een sterke troef: we zijn het meest bekabelde land ter wereld. Nederland beweert hetzelfde, maar de kabelpenetratie ligt bij ons hoger. We hebben al fel geïnvesteerd in de ontwikkeling van de iDTV als alternatief breedbandplatform. Er zijn believers en non-believers van de interactieve aanwending van de digitale tv. Volgens mij zal dit geleidelijk aan evolueren. De interactieve toepassing zal heel eenvoudig beginnen. Televisie is en blijft wel een gemeenschapsmedium. We kijken zelden in ons eentje tv. We zullen dan ook niet zo snel via de tv ingewikkelde contacten hebben met de overheid of er ingewikkelde formulieren mee uitwisselen. Dat is nog toekomstmuziek.

In elk geval kunnen inzake dienstverlening eenvoudige, directe en ingrijpende veranderingen gebeuren op het moment dat de digitale tv een feit is, zeker op lokaal vlak. De informatiestroom van de gemeente naar de burger zal toenemen. Intussen moet de Vlaming via verschillende kanalen kunnen communiceren met de overheid, per telefoon, per e-mail, per brief, per fax en aan het fysieke loket. Heel wat mensen hebben nog altijd graag persoonlijk contact. Zelfs mensen die toegang hebben tot internet gaan voor sommige zaken liever naar het loket. Het is niet mijn taak, noch mijn bevoegdheid om de 308 steden en gemeenten voor dergelijke initiatieven financieel te steunen. Ik wil vooral werken aan een goede dialoog en informatie-uitwisseling met de lokale besturen.

Administratieve vereenvoudiging vormt een kernpunt in mijn beleid. Allerlei e-governmentinitiatieven kunnen dit ondersteunen. Door de installatie van de Vlaamse servicebus zou de overheid nog slechts één keer informatie moeten opvragen. Er lopen al enkele projecten voor de verrijking van de kruispuntbank sociale zekerheid en de kruispuntbank ondernemingen. In de kruispuntbanken zit alle bij de overheid gekende informatie over burgers, ondernemingen, vzw's, enzovoort. Een

Bourgeois

ander project moet ervoor zorgen dat de gegevens van de kruispuntbank sociale zekerheid worden ontsloten ten behoeve van de socialehuisvestingsmaatschappijen.

We doen er alles aan om het principe van één keer informatie opvragen in praktijk te brengen. Met een doorgedreven informatiearchitectuur en het uitbouwen van de technologische infrastructuur om deze data te ontsluiten, kan een aanzienlijke impuls worden gegeven aan de administratieve vereenvoudiging. Ik zal vanuit mijn bevoegdheid e-government al mijn collega-ministers sensibiliseren en stimuleren om van deze componenten gebruik te maken. In samenspraak met minister Keulen wil ik geregeld overleggen met de VVSG en de VVP over de e-governmentuitdagingen. E-government is meer dan een website. Inspanningen op het vlak van de backoffice moeten vaak nog helemaal gebeuren en dat is natuurlijk de allerbelangrijkste operatie.

Uit recente studies blijkt dat in 2004 bijna alle steden en gemeenten vertegenwoordigd zijn op het net. Bij 80 percent gebeurt dit door een eigen officieel uitgebouwde website. Bij de anderen is de website in volle ontwikkeling of valt ze terug op de vertegenwoordiging via Vlaanderen On Line. Dat is 8 percent. De meeste websites van lokale besturen zijn op een aantal gebieden, zoals de voorziening van basisinformatie, interactiviteit met de burger en elektronische dienstverlening, sterk vooruitgegaan. Inzake gemeentelijke informatieverstrekking scoren de meeste sites opmerkelijk beter. Vooral toeristische en culturele informatie vindt de weg naar de website. Dat geldt ook voor pers- en nieuwsberichten. Informatie over het openbaar vervoer scoort het minst goed met slechts 37,5 percent.

Voor de graad van interactiviteit stellen de onderzoekers vast dat nog steeds 25 percent van de gemeentes geen algemeen e-mailadres of e-mailadres van diensten vermeldt. Aan de andere kant heeft 30 percent een algemene contactpagina, inclusief e-mailadres. Tot 64 percent van de sites vermeldt mailadressen van burgemeester en schepenen. Dit is in de loop van de jaren sterk gestegen. Burgers krijgen veel meer de mogelijkheid

om informatie on line aan te vragen of om zich in te schrijven op elektronische nieuwsbrieven.

De elektronische dienstverlening is sterk ontwikkeld in de afgelopen jaren. Maar liefst 75 percent van de lokale besturen biedt elektronisch diensten en/of formulieren aan op zijn site, 4 jaar geleden was dit nog minder dan 30 percent. Iets meer dan de helft verwerkt deze diensten of formulieren aan de hand van een digitaal loket. De controle van de status van dossiers door individuele burgers en de aanwezigheid van een privacystatement behoren echter nog niet tot de standaarduitrusting van het lokale e-loket. Momenteel is de digitale dienstverlening vooral toegespitst op volgende domeinen en applicaties: elektronische meldingskaarten, diverse aanvraagformulieren, aangiftes en aanvraagformulieren voor attesten bij de dienst Bevolking en Burgerlijke Stand.

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de minister, bedankt voor uw antwoord. U hebt het over opleidingen, maar die zijn niet noodzakelijk het goede antwoord. Opleidingen betekenen immers de creatie van een nieuwe drempel. Het is veel belangrijker om erop toe te zien dat er zo veel mogelijk internetkiosken in het straatbeeld verschijnen. Mensen die zich niet direct aangesproken voelen door het e-gebeuren, zullen door zo'n kiosk misschien wel nieuwsgierig worden. Die dingen moeten niet alleen verschijnen in bibliotheken, maar ook in bijvoorbeeld tankstations en supermarkten, want daar zullen ook mensen die niet geïnteresseerd zijn, er onrechtstreeks mee in contact komen. Misschien zullen ze uit nieuwsgierigheid eens meekijken met iemand en merken dat het e-gebeuren niet moeilijk is.

Ik ben ervan overtuigd dat de klaviervrees waarover u het had, de grote drempel vormt. Als we de mensen meer vertrouwd maken met deze zaken, is er geen opleiding nodig. Ik ken zelf veel mensen uit mijn buurt die geen opleiding genoten hebben en geen pc-kennis hebben, maar wel vertrouwd zijn geraakt met het e-gebeuren door het te zien bij anderen. Opleidingen vormen een nieuwe drempel. Mensen die geen tijd hebben of niet direct geïnteresseerd zijn, zullen opnieuw uit de boot vallen. De internetkiosken moeten niet alleen

Demeulenaere

worden geplaatst door de gemeenten. Misschien moeten privé-initiatieven worden opgestart.

U had het ook over de ontsluiting van de kruispuntbank met het OCMW en de huisvestingsmaatschappij. Ik denk daarbij ook aan de elektriciteitsmaatschappijen en de distributiemaatschappijen, want die werken nu opnieuw afzonderlijk. De vermindering voor sociale tarieven moet elk jaar opnieuw worden aangevraagd. Dat stoort vele mensen. De toestand van bijvoorbeeld personen met een handicap, zal niet zomaar wijzigen in de loop van een jaar. Ook dit kan beter worden geregeld via de ontsluiting van de kruispuntbank.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Demeulenaere, wat het laatste punt betreft, hebt u ongetwijfeld gelijk, want er kan inderdaad nog meer worden samengewerkt. We moeten nog meer werken aan het principe van de servicebus, zodat één gegeven slechts één keer moet worden verstrekt. De oefening is zeker nog niet klaar.

Voor het dichten van de digitale kloof, geeft u zeker een deel van het antwoord. Ik wou dat u gelijk had en dat het volstaat om in elke gemeente op makkelijk bereikbare plaatsen zoals supermarkten, kiosken te plaatsen zodat mensen mee kunnen kijken met anderen. Ik betwist niet dat de kiosken kunnen bijdragen tot het dichten van de kloof, maar uit gesprekken met specialisten is gebleken dat het dichtrijden van de laatste kloof het moeilijkst zal zijn. Mensen die nu niet op het internet gaan en geen pc hebben, zullen zelfs niet via prijsverlagingen en een makkelijke toegang worden gestimuleerd om gebruik te maken van de diensten. Men zegt me dat het een kwestie van opleiding is. Heel veel mensen hebben immers meer opleiding en stimulans nodig: meekijken bij iemand anders volstaat niet.

Die opleidingen zijn een zaak van ons allen. Ook de verenigingen en het middenveld kunnen hierbij een belangrijke rol spelen. Specialistenvertellen me dat het niet langer zal volstaan dat pc-verkopers de apparatuur meegeven met de kopers zodat ze alles zelf installeren. De laatste categorie mensen moet beter worden ondersteund, gemotiveerd en gesensibiliseerd en er is een vorm van opleiding nodig. Ik ben het met u eens dat die laagdrempel-

lig moet zijn en dat we zeker geen nieuwe drempel mogen creëren. Ik merk dat tachtigjarigen op het internet surfen nadat ze een opleiding hebben gekregen. Het moet mogelijk zijn om nog vooruitgang te boeken. We moeten echter ook realistisch zijn, want veel mensen die een bepaalde leeftijd hebben bereikt, zullen de stap niet meer zetten. Er komen jongere, nieuwe generaties aan die de opleiding op school hebben gekregen, maar we moeten een inspanning leveren om de kloof sneller te dichten. Ik zal uw suggestie aan de collega-ministers overmaken, want het is wenselijk om op veel plaatsen een toegang tot het internet te creëren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Ludo Sannen tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over deugdelijk bestuur in de Vlaamse overheidsagentschappen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Sannen tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over deugdelijk bestuur in de Vlaamse overheidsagentschappen.

Minister Bourgeois zal antwoorden in naam van minister-president Leterme.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag dateert van 3 februari, dat is een tijdje voor de discussie in de commissie Openbare Werken losbarstte over de BAM en de mogelijke vergoeding voor bestuurders. Een krant schreef zelfs dat die vergoeding onethisch is.

Sinds 1 januari 2005 is de zogenaamde code-Lippens in België van kracht. De code 'deugdelijk bestuur' legt een aantal principes en bepalingen vast waaraan beursgenoteerde vennootschappen zich moeten houden, zoals een duidelijke bestuursstructuur, een focus op het vennoot-

Sannen

schapsbelang, een verantwoorde vergoeding van bestuurders en managers, inclusief de bekendmaking ervan, en het respect voor de rechten van de aandeelhouders.

De code is niet verplicht. Afwijken van de code kan, mits een motivering. De code is een gevolg van een actieplan inzake corporate governance van de Europese Commissie, waarin staat dat iedere EU-lidstaat een referentiecode moet uitwerken waaraan de beursgenoteerde ondernemingen zich ofwel moeten houden, ofwel moeten uitleggen op welke punten hun praktijk ervan afwijkt en waarom. Veel Europese landen hebben al een dergelijke code. In België bestonden een aantal teksten, maar de Commissie Corporate Governance onder leiding van Maurice Lippens, had als opdracht om een 'code van goede praktijken' op te stellen.

In de eerste plaats is de code bestemd voor beursgenoteerde vennootschappen, maar uiteraard kunnen dezelfde principes ook geheel of gedeeltelijk voor andere vennootschappen gelden. Ondertussen werkt Unizo wel aan een gelijkaardige code voor niet-beursgenoteerde ondernemingen. KMO's hebben immers zeer diverse structuren en zijn niet steeds NV's. Over enkele maanden hebben alle privé-vennootschappen in Vlaanderen en België dus een referentiecode.

In de privé-sector zijn de codes alvast een favoriet gespreksonderwerp. Men kan zich de vraag stellen in hoeverre de code-Lippens of de code voor niet-beursgenoteerde ondernemingen ook van toepassing is of zou moeten zijn op bepaalde instellingen van de Vlaamse overheid. Het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003 heeft onder meer voorzien in intern en extern verzelfstandigde agentschappen. De EVA's worden bij decreet opgericht en hebben een eigen raad van bestuur. Zij hebben een publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtsvorm en opereren niet onder het hiërarchisch gezag van hun minister. Het kaderdecreet legt de IVA's en EVA's verplichtingen op, bijvoorbeeld inzake rapportering aan de Vlaamse Regering, informatieverstrekking aan het Vlaams Parlement, interne controle en interne audit. De privaatrechtelijke EVA's, zoals bijvoorbeeld de PMV, beschikken evenwel over heel wat meer autonomie dan de andere agentschappen. In

Vlaanderen bestaat een groot verschil tussen de EVA's en de IVA's, en binnen de EVA's zijn er de VPM, de PMV, de BAM en de GIMV, die geen EVA of IVA is, maar wel een dochter van de VPM en beursgenoteerd is.

Hoe zal de Vlaamse Regering een deugdelijk bestuur in de diverse agentschappen realiseren, gelet op de verscheidenheid aan zelfstandigheid en organisatie die de agentschappen kenmerkt? De beleidsnota van de minister van Economisch Overheidsinstrumentarium spreekt van een 'corporate governance charter' met de PMV. In uw beleidsnota is er sprake van het inzetten van de interne audit.

Mijnheer de minister, bent u van oordeel dat Vlaamse verzelfstandigde agentschappen de code 'corporate governance' moeten naleven? Kan een dergelijke code voor het bestuur van de agentschappen een meerwaarde betekenen ten opzichte van hetgeen in het kaderdecreet bestuurlijk beleid voorzien is? Welke initiatieven zal de regering nemen ten aanzien van de agentschappen om deugdelijk bestuur te garanderen? Hoe zal de Vlaamse Regering 'deugdelijk bestuur' bij haar agentschappen garanderen of afdwingen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Sannen, u gaf een goede duiding van het begrip 'corporate governance' en van de code-Lippens. Ik ga er dus niet dieper op in.

Good governance is het meest aan de orde daar waar de Vlaamse overheid voor de uitvoering van de overheidstaken heeft gekozen voor de vennootschapsvorm, denken we aan de VRT, Jobpunt Vlaanderen, NV Zeekanaal, de T-groep, enzovoort. Bij de uitwerking van het nieuwe organisatie-model zoals opgenomen in het kaderdecreet bestuurlijk beleid, werd voluit rekening gehouden met de beginselen van deugdelijk bestuur of good governance.

De doelstellingen van good governance gelden immers ook in een overheidscontext. Een duurzame waardecreatie kan in een overheidscontext worden vertaald naar het permanent en kosteneffectief beantwoorden aan geformuleerde maatschappelijke noden. Accountability, of

Bourgeois

transparantie en verantwoording, is in een overheidscontext altijd al belangrijk geweest. Deugdelijk bestuur kan dus helpen bij het bepalen van de doelstellingen, de middelen en het overheids-instrumentarium om de doelstellingen te behalen en bij de wijze van opvolging en evaluatie van de performantie.

De toepassing van de good-governanceprincipes in een overheidsomgeving, vereist een vertaling, gelet op de eigenheid van een overheidsbestuur en het primaat van de politiek. Het overheidsop-treden moet rechtmatigheid, rechtszekerheid en rechtsgelijkheid, of de drie r's, garanderen in combinatie met de principes van economy of zuinigheid, efficiëntie, effectiviteit en ethiek, of de vier e's.

Government governance of deugdelijk overheidsbestuur houdt in dat een overheidsop-treden, gedragen door de drie r's en de vier e's, gepaard gaat met een duidelijke verantwoordelijkheidsafbakening tussen de betrokken actoren – parlement, regering, administratie en burger – en met het transparant verschaffen van verantwoordingsinformatie over het bereiken van de beleidsdoelstellingen zowel ten aanzien van de overheid zelf als ten aanzien van de burger. Deugdelijk overheidsbestuur houdt in dat in de beleids- en beheerscyclus de activiteiten op het vlak van sturen, beheersen, verantwoorden en toezicht houden, met de nodige openheid, integriteit en verantwoordingsplicht worden ingevuld.

Deugdelijk bestuur werd bij de voorbereiding van BBB bewust gehanteerd als een mechanisme voor sturing en begeleiding van veranderingsprocessen. Er zijn dan ook heel wat elementen in het kader-decreet die overeenstemmen met bepalingen in de code-Lippens.

Uiteraard zijn er ook verschilpunten. Corporate governance is niet zonder meer toepasbaar op overheidsagentschappen. Alle overheidsorganisaties zijn gericht op het vervullen van taken van openbaar nut, dit in tegenstelling tot private ondernemingen. De organisatie van het overheidsop-treden en de onderlinge wisselwerking tussen het Vlaams Parlement, de Vlaamse Regering, de Vlaamse administratie, de agentschappen, het Rekenhof, enzovoort, verschilt duidelijk

van de organisatie en werking van privé-bedrijven. De positie van de aandeelhouders is groten-deels verschillend. Aandeelhouders van private ondernemingen streven maximalisatie van hun aandeelhouderswaarde en maximaal rendement op hun kapitaal na. Waar het streefdoel voor deze aandeelhouders quasi uitsluitend geldelijke aspecten betreft, is dit voor een aandeelhouder van een overheidsagentschap geheel anders.

De overheid wil als aandeelhouder van bijvoorbeeld de VRT niet in de eerste plaats een financiële opbrengst, maar wel een kwaliteitsaanbod op radio en tv. Als aandeelhouder van de VDAB wil de overheid in de eerste plaats maatschappelijk rendement, namelijk meer mensen aan het werk.

De code-Lippens is gebaseerd op een monistisch model voor de raad van bestuur, waarbij de raad zowel het ondernemerschap steunt, als zorgt voor toezicht en controle. De raad van bestuur is samengesteld uit uitvoerende en niet-uitvoerende bestuurders.

Het kaderdecreet daarentegen laat open dat publiekrechtelijk vormgegeven EVA's worden georganiseerd via het model van de eenheidsraad, zoals bijvoorbeeld bij de VRT en de VDAB, dan wel via het zogenaamde tweeledig model. In dit laatste geval wordt de managementfunctie buiten de raad van bestuur uitgeoefend. Dat is geval bij Export Vlaanderen.

Buiten het kader van Beter Bestuurlijk Beleid zijn er uiteraard nog andere regelingen die vergelijkbaar zijn met aanbevelingen van de code-Lippens. Ik verwijs hier onder meer naar het Vlaams personeelsstatuut, de deontologische code voor de personeelsleden, het decreet inzake de openbaarheid van bestuur, de principes van behoorlijk bestuur, enzovoort.

De code-Lippens is naast andere bronnen een belangrijk referentiekader voor good governance voor privé-vennootschappen. Agentschappen kunnen echter niet zonder meer worden gelijkgeschakeld met privé-ondernemingen. Voor agentschappen, en in bredere zin alle overheidsorganisaties, gelden de gelijkaardige beginselen van deugdelijk overheidsbestuur of government governance.

De code-Lippens kan zoals gezegd fungeren als een interessant referentiedocument en als een

Bourgeois

inspiratiebron voor het bestuur van overheidsorganisaties, dit in aanvulling op de geldende regelgeving, zoals bijvoorbeeld het kaderdecreet bestuurlijk beleid.

Bij de verdere implementatie van Beter Bestuurlijk Beleid zal, waar nuttig en nodig, mee rekening worden gehouden met de code-Lippens, bijvoorbeeld bij de uitwerking van een kader voor de sturing en opvolging van beleidsuitvoering via beheersovereenkomsten. Ook zet de Interne Audit haar kennis en capaciteit in om ondersteuning te verschaffen in de invoering van de principes van deugdelijk overheidsbestuur. Behalve het uitvoeren van audits en administratieve onderzoeken zal Interne Audit nog andere initiatieven ontplooiën die in het kader van interne controle moeten leiden tot het realiseren van een onderbouwd risicomanagement. Dit houdt het verantwoord beheersen van risico's die de realisatie van de organisatiedoelstellingen in gevaar kunnen brengen, in.

De voorzitter: Mijnheer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de minister, bedankt voor uw antwoord, maar het heeft me bijlange niet bevredigd. Natuurlijk is het logisch dat u controleert zodat we er zicht op hebben dat de beleidsdoelstellingen worden gehaald. Een privé-bedrijf is inderdaad geen overheidsbedrijf. De zaken zullen dus moeten worden gemeten aan de hand van andere doelstellingen en waarden. Wat belangrijk is voor aandeelhouders in privé-bedrijven zijn de openbaarheid en de verantwoording. Die moeten ook worden gerealiseerd door de bedrijven die door de Vlaamse overheid worden opgericht.

Dit geldt voor de meeste EVA's zoals de PMV, de BAM en de GIMV. De PMV zal in de toekomst nog andere dochtermaatschappijen oprichten. Het lijkt me logisch dat de openbaarheid inzake bestuurders en vergoedingen, die de code-Lippens vraagt aan privé-bedrijven, ook wordt gevraagd binnen de Vlaamse overheid. In de BAM was er in zekere zin openbaarheid, want elk parlementslid kon vragen wat de mogelijke vergoedingen konden zijn. Het getuigt van een goede cultuur om al die elementen als een onderdeel van het

jaarverslag te beschouwen. Dat wordt ook aanbevolen door de code-Lippens.

U bent bekommerd om goed bestuur en om het feit dat de instellingen die door de Vlaamse overheid werden opgericht, hun doelstellingen halen. Misschien bent u ook wel bekommerd om de doorzichtigheid. U wilt het decreet aanpassen, maar nergens in uw antwoord was er sprake van een nieuwe code die, naar het voorbeeld van de code-Lippens, wordt opgemaakt door Unizo voor KMO's en niet-beursgenoteerde bedrijven. U wilt blijkbaar niet overgaan tot het opstellen van een code waardoor er een vorm van uniformiteit zou ontstaan. Dat engagement heb ik niet gehoord in uw antwoord, maar misschien heb ik u verkeerd begrepen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik denk niet dat u me verkeerd hebt begrepen. Ik ben niet ingegaan op specifieke voorbeelden of toepassingen. U hebt het over de GIMV. Op een beursgenoteerd bedrijf zijn er duidelijke regels van toepassing, zoals de vennootschapswetgeving en de code-Lippens. Ik kan me niets anders voorstellen.

De heer Ludo Sannen: Die beslissing moet worden genomen.

Minister Geert Bourgeois: Voor de overheidsagentschappen hebben we de sleutel in handen. We kunnen meer opleggen dan zelfregulering, waar de code-Lippens eigenlijk voor staat. 'Good governance' houdt ook meer in dan alleen openbaarheid over vergoedingen. Het gaat over transparantie binnen het bedrijf rond een aantal mechanismen. Het is een zaak van evenwicht, integriteit, verantwoording en controle.

Dit is voor een groot deel opgenomen in Beter Bestuurlijk Beleid. Ik denk aan de goede taakverdeling tussen de beleidscellen en de agentschappen die belast worden met de uitvoering van het beleid. De responsabilisering zit in de principes van goed bestuur. Het aantal agentschapsvormen is beperkt tot vier categorieën. Er is aandacht voor risicobeperking. Het management moet verplicht aan interne controle doen. Er is dan nog een interne audit die het systeem van interne con-

Bourgeois

trole evalueert. Er zijn dus heel wat zaken ingebouwd. Bij de uitvoering van de beleidsovereenkomsten zal daar aandacht voor zijn, en dit wordt ook aan het Vlaams Parlement meegedeeld.

Omdat er een andere finaliteit is, kunnen de principes van de privé-sector niet zomaar worden toegepast op de overheid. De principes van good governance moeten worden toegepast, rekening houdend met de eigenheid van de openbare sector. Ik kan niet ingaan op elk apart geval omdat ik niet wist dat uw vraag zich zou toespitsen op een aantal specifieke verzelfstandigde agentschappen of vennootschappen. Ik kan me echter niet indenken dat een beursgenoteerde vennootschap waar de overheid meerderheidsaandeelhouder van is, de principes van de code-Lippens niet zou toepassen. Met onze principes en eisen van controle, transparantie en responsabilisering gaan we veel verder dan wat er in de privé-sector wordt gevraagd.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Ik kan u volgen, maar de vraag was duidelijk: een code waardoor er uniformiteit komt. Er zou in de code kunnen zijn opgenomen in welke mate ambtenaren kunnen participeren in EVA's. We hebben in de regelgeving al heel wat, maar in een code kan verder worden gegaan en kunnen de decretale regels worden verwijnd. Dit kan de basis zijn voor een vorm van deontologie die de Vlaamse overheid wil toepassen. Het is mijn mening dat Vlaanderen een oefening moet maken om een code te formuleren die vooral voor de EVA's belangrijk is.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Sannen, ik wil daarover nadenken. Ik ben echter niet overtuigd van het nut van een code. U geeft het voorbeeld van ambtenaren. Daarvoor is geen code nodig, wel regels. Ofwel laat de overheid iets toe, ofwel niet. Dat is geen interne code die we moeten overlaten aan de interne beslissingsstructuur van een bepaald agentschap.

Als het om vennootschappen gaat die zich op de privé-markt begeven, dan kan er worden gedacht aan aanvullende verplichtingen, verantwoordingsmechanismen, beheersovereenkomsten, contro-

lemechanismen, enzovoort. De overheid kan dan inderdaad denken aan regels inzake de openbaarheid van bestuur, transparantie, enzovoort.

De overheid moet meer verantwoordelijkheid op zich nemen dan alleen maar van het opstellen van een code.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de minister, die opmerking vind ik iets te gemakkelijk. We hebben een decretale regelgeving. Ze is echter onvoldoende om doorzichtigheid te creëren. Een code kan die alleen maar versterken.

Ik heb er geen enkel probleem mee dat ambtenaren participeren. Het is wel belangrijk te weten in welke context dat gebeurt. Het is zelfs goed dat bepaalde ambtenaren participeren. De code afwimpelen door te zeggen dat er veel meer wordt gedaan, lijkt me meer op een camouflagetechniek om de duidelijkheid en doorzichtigheid niet te realiseren.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Sannen, u wilt een code of regel opleggen. U zegt dat er nood is aan regels voor bijvoorbeeld het gedrag van ambtenaren die belast worden met een opdracht in een verzelfstandigd agentschap.

De overheid kan een uniforme regel of code opleggen. Ze mag die echter niet laten afhangen van een wisselende beslissing binnen de beheersorganen. Ik denk dat we hetzelfde zeggen. We gebruiken er alleen een andere term voor. De overheid moet er zich over beraden of de geldende regels voldoende zijn en of er geen bijkomende verplichtingen moeten worden opgelegd.

Ik wil de discussie over good governance niet verenigen tot alleen maar het aspect van openbaarheid en dergelijke meer, hoe belangrijk dat ook is. Er zijn veel belangrijkere principes, zoals accountability, transparantie, het naleven van beleidsnormen, enzovoort. Voor een groot deel zijn die al uitgevoerd in het kader van BBB.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het financiële opbod bij de verdeling van gemeentelijke mandaten

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Sintobin tot de heer Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het financiële opbod bij de verdeling van gemeentelijke mandaten.

De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik was feitelijk niet van plan om mijn vraag vandaag te komen stellen in de commissie. Ik heb namelijk vastgesteld dat de minister naar aanleiding van mijn vraag die ik vorige week dinsdag al heb ingediend, de vlucht naar voren heeft genomen. Dat gebeurde een beetje op aangeven van de heer Verfaillie. Het grootste deel van het antwoord heb ik reeds in de kranten gelezen.

Collega's, dergelijke praktijken zijn blijkbaar courant bij minister Keulen. Ze ondergraven het initiatiefrecht van een actief parlamentslid en getuigen van weinig respect voor het parlement. Ik had gedacht dat de heer De Batselier hier zou zijn. Ik heb bij het begin van de legislatuur met aandacht geluisterd naar zijn openingsrede. Daarin richtte de voorzitter een warme oproep tot de nieuwe parlementsleden om zich actief in te zetten voor hun mandaat en er zo mee voor te zorgen dat het mandaat van een Vlaams parlamentslid nog meer wordt opgewaardeerd.

Ik ben wellicht wat naïef, maar dergelijke methodes werken echt demotiverend voor een nieuw parlamentslid. Ik heb daarom deze morgen aan onze vertegenwoordigers in het Bureau gevraagd om deze problematiek alsnog en nogmaals aan te kaarten in het Bureau. Omdat ik vandaag niet kan doen alsof mijn neus bloedt, ik evenmin kan doen alsof ik de jongste tijd geen kranten heb gelezen en ik mij niet belachelijk wens te maken, zal ik uit protest mijn ingediende vraag om uitleg zonder verdere commentaar aflezen.

In verscheidene kranten werd onlangs bericht over het gegeven dat in het West-Vlaamse Wielsbeke schepensambten bikkelarde euro's waard zouden zijn. Een mandaat zou reeds onder de hamer zijn

gegaan voor 12.500 euro, een tweede zou het driedubbele moeten opbrengen. Dit financieel opbod voor de mandaten zou een uitloper van de jongste gemeenteraadsverkiezingen zijn. Vier gemeenteraadsleden tekenden toen blijkbaar een 'geheime' overeenkomst waarbij twee schepenen zich ertoe verbonden na vier jaar plaats te maken voor twee collega-gemeenteraadsleden.

Dat was de theorie, want van die afspraak blijft niets over. Een schepen kocht zijn postje inmiddels af en een tweede laat het zelfs tot een rechtszaak komen. Daarmee hoopt de dame in kwestie een morele – zeg maar: financiële – schadevergoeding te bekomen. Er gaan geruchten dat gelijkaardige problemen zich ook stellen in andere gemeenten en dat het afkopen van schepen- en zelfs van burgemeestersambten steeds meer ingeburgerd raakt. Sommige politicologen vrezen dat zulke afspraken in de toekomst niet vermeden kunnen worden. Er wordt volgens politicoloog Steyvers na verkiezingen op alle denkbare manieren onderhandeld, ook met contracten. De creativiteit van sommige politici kent blijkbaar geen grenzen, aldus de specialist.

Bij deze vaudeville zijn er natuurlijk maar twee verliezers: de democratie en de burger, die zijn visie over zakkenvullende politici opnieuw bevestigd ziet. Dat het imago van de politiek door dit financieel gemarchandeer met mandaten opnieuw een deuk krijgt, is overduidelijk. Ongetwijfeld is het aangehaalde voorbeeld geen alleenstaand geval in Vlaanderen, maar wel het eerste dat in alle hevigheid en schaamteloos in het openbaar losbarst. Om dit soort van koehandel een halt toe te roepen, dringen zich, naar ik meen, maatregelen van de overheid op.

Mijnheer de minister, hoe staat u tegenover dergelijk financieel gemarchandeer inzake mandaten? Dringen er zich volgens u inderdaad maatregelen op vanwege de overheid om schandalige vertoningen zoals in het aangehaalde voorbeeld, te vermijden? Zo ja, welke maatregelen hebt u terzake reeds genomen? Kunt u vanuit uw specifieke bevoegdheid, ingrijpen in concrete dossiers en hebt u dit reeds gedaan? Is voor dergelijke situaties in een overlegprocedure voorzien met de betrokken gemeenten en hebt u er reeds een beroep op moeten doen?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, mijnheer Sintobin, hoe boosaardig u ook probeert de minister af te schilderen: in het algemeen valt het in de praktijk allemaal nog vrij goed mee. Een aantal mensen rond deze tafel kunnen dat getuigen, en wat dat betreft is de tijd ook een rechtvaardige rechter.

Wat uw inleiding betreft, moet ik vooreerst stellen dat we werken aan een nieuw gemeentedecreet. Ik verklap geen geheim als ik zeg dat de meerderheidsfracties daarover geregeld met mekaar overleggen. Vorige week nog is er overlegd. Ik heb toen een aantal van mijn inzichten over deze problematiek meegedeeld. Op een bepaald ogenblik heeft de heer Verfaillie daarover verklaringen afgelegd. Nadien hebben journalisten me gevraagd daarop te reageren. Wat ik toen heb verteld, is nadien in de krant verschenen.

Men kan stellen dat dit praat voor de vaak is. Wel, alles is verlopen zoals ik het vertel. Men kan dat nagaan. Tussen het indienen van een parlementaire vraag en het geven van het antwoord staat de wereld niet stil. Er gebeuren dan allerlei zaken die ik niet helemaal in de hand heb. Als men me in die tussentijd vraagt om een standpunt in te nemen, kan ik niet altijd zeggen dat dit niet gaat en men moet wachten tot ik daarover in het parlement heb gesproken. Zo werkt dat niet.

Ik ben een van de sterkst ondervraagde ministers. In mijn antwoord geef ik interessante informatie mee. Ik probeer altijd scrupuleus te communiceren. Het VB is de kampioen in het ondervragen van minister Keulen. Wel, ik kan inzake mijn antwoorden iedereen recht in de ogen kijken. Wat u daarover hier hebt gezegd, is zwaar overtrokken. De feiten tonen dat aan.

Wat Wielsbeke betreft, kan men spreken van wanpraktijken als men de berichtgeving in de kranten mag geloven. Ik weet ook niet meer dan wat daarover in de kranten is verschenen. De toezichthoudende overheid – de diensten van de gouverneur en die van de minister – zijn daardoor niet gevat. Want de gemeente Wielsbeke is niet onbestuurbaar, ondanks de opgesplitste schepenmandaten en de niet of slechts gedeeltelijk doorgevoerde opvolging. De gemeente wordt bestuurd, ondanks

het feit dat een aantal mensen erg boos zijn omdat afspraken niet worden gehonoreerd.

Ik frons natuurlijk de wenkbrauwen als ik lees wat er gebeurt. Het stuit me zwaar tegen de borst. Mijn standpunt is duidelijk. Ik verwijs naar het gemeentedecreet waaraan we werken. Vooreerst denk ik dat de kwaliteit van het bestuur er het best is mee gediend dat mandaten in het college voor de volle termijn door één titularis worden uitgeoefend. Mensen moeten ervaring opdoen, want enkel zo kan men een hoog rendement halen. Ten tweede: het opsplitsen van schepenmandaten gebeurt wel degelijk, ook in gemeenten met een absolute meerderheid. Alleen worden daaraan niet altijd transacties verbonden zoals dat in Wielsbeke wél gebeurt. In mijn gemeente, Lanaken, gebeuren ook opsplitsingen. Maar daar delen mensen die een mandaat opnemen bij het begin van de legislatuur mee hoelang ze blijven en wie hen zal opvolgen. Dikwijls gebeurt dat ook uit billijke overwegingen – al is het maar om een jong talent een zetje te geven of zo alle deelgemeenten aan bod te laten komen. Dat laatste is typisch Vlaams: Vlamingen zijn in de eerste plaats deelgemeentenaren. Als men aan de mensen vraagt waar ze vandaan komen, dan zullen ze eerder het dorp of kerkdorp noemen waar ze vandaan komen dan de gemeente of stad waar ze wonen. Dat vertaalt zich ook in onze bestuurscultuur.

Hoe kunnen we wanpraktijken zoals in Wielsbeke vermijden? Ook al geeft de minister de voorkeur aan een volledig schepenmandaat, als een gemeente dat verkiest, mag ze het mandaat opsplitsen. De voordrachtsakte getuigt van een dubbele meerderheid: in de eigen partij en in de gemeenteraad. In het nieuwe gemeentedecreet zullen we inschrijven dat op die voordrachtsakte de einddatum wordt vermeld, alsook de naam van de nieuwe titularis. Zo zal de opvolger op die datum worden opgeroepen en aangesteld als schepen. Zo is een soepele opvolging verzekerd.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Ik heb niet veel nieuws gehoord, mijnheer de minister, maar toch bedankt. Ik kan me vinden in uw voorstellen, maar ik heb nog een vraag.

Sintobin

Kan de Vlaamse overheid ingrijpen in het financiële aspect? Kan het of kan het niet dat daar mandaten worden verkocht?

Minister Marino Keulen: Niemand kan ooit mandaten verkopen.

De heer Stefaan Sintobin: Dat is juist mijn vraag. In Wielsbeke is het in elk geval gebeurd. Kan de Vlaamse overheid daartegen optreden, ja of nee?

Stel dat enkele verkozenen de afspraak hebben om een mandaat op te splitsen, en een van de schepenen weigert op te stappen op de vastgelegde datum. Hoe moet dat worden opgelost?

Minister Marino Keulen: Het mandaat verkopen kan dus alleszins niet. Ik kan daar echter niet tegen optreden.

Het is mogelijk dat iemand denkt: 'J'y suis, j'y reste.' Het kan dat iemand vindt dat hij zo goed bezig is dat hij wil blijven. Als iemand weigert op te stappen, wordt zijn opvolger toch opgeroepen, net zoals aan het einde van een legislatuur. Er wordt geen ontslagbesluit getekend. De opvolger legt gewoon de eed af. Hoe koppig iemand zich ook in zijn functie en stoel nestelt, de opvolger neemt zijn plaats in.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Rob Verreycken tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de richtlijnen voor de organisatie van het islamitische offerfeest en het klaarblijkelijk gedogen van de plaatsing van afvalcontainers voor het afval van onwettige thuisslachtingen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Verreycken tot de heer Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de richtlijnen voor de organisatie van het islamitische offerfeest en het klaarblijkelijk gedogen van de

plaatsing van afvalcontainers voor het afval van onwettige thuisslachtingen.

De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, naar aanleiding van het islamitische offerfeest hebt u aan de gemeenten een aantal richtlijnen bezorgd. Als voorbeeld van een draaiboek werd de regeling te Gent meegestuurd. U stelt terecht dat de wetgeving moet worden nageleefd, en dat de burgemeesters de maatregelen moeten treffen die zij nodig achten.

Waar het om gaat zijn de rituele slachtingen. Dat wijkt af van de consensus in onze beschaving dat dieren enkel geslacht mogen worden als ze vooraf verdoofd zijn. Daar wordt van afgeweken, want voor ritueel of religieus geïnspireerd slachten hoeft dat niet. Ik deel die mening niet, maar omdat dit wettelijk zo bepaald is, kunnen we niet anders dan er ons voorlopig bij neerleggen.

Die rituele slachtingen worden enkel toegestaan op specifieke slachtvloeren, maar in de praktijk vindt een groot aantal vreemdelingen het nodig om toch nog dieren thuis te slachten. Dat gebeurt in dieronwaardige omstandigheden en met alle gevolgen van dien voor de hygiëne en dergelijke. De wetgeving is duidelijk: dat mag niet en is een misdrijf. In de praktijk blijkt dat in een aantal wijken waar veel vreemdelingen wonen, de burgemeesters het niet aandurven om extra politiepatrouilles in te zetten. Integendeel, men gaat over tot het gedogen van dit soort rituele thuisslachtingen.

Dit gedogen blijkt uit het feit dat de moslims in de dagen na het Offerfeest volledig gratis het slachtafval mogen deponeren in speciaal daarvoor geplaatste afvalcontainers in een aantal containerparken. Dat is het geval in Antwerpen en uit het draaiboek, dat als voorbeeld naar de gemeentebesturen werd gestuurd, leid ik af dat dit ook in Gent het geval is, want er wordt nadrukkelijk vermeld dat de intercommunale Ivago containers zou plaatsen tijdens de dagen na het Offerfeest.

Als dat zo nadrukkelijk wordt gesteld, kunnen die containers enkel dienen voor het in ontvangst nemen van het afval van onwettige rituele thuis-

Verreycken

slachtingen. Als de rituele slachtingen op een correcte manier worden uitgevoerd in het slachthuis, wordt het slachtafval daar immers bewaard en wordt enkel het karkas en het vlees van het dier in kwestie meegegeven.

Mijnheer de minister, het is eenvoudig om een algemeen beleid uit te tekenen en om algemene verklaringen af te leggen zoals: ze moeten onze wetten respecteren en onze normen naleven. Zulke verklaringen blijven vrijblijvend. De grote vraag is hoe ze worden vertaald bij concrete aanlegenheden zoals het Offerfeest. Hoe zullen we bewerkstelligen dat de vreemdelingen de boodschap krijgen dat het onze wetten zijn die gelden en niet die van hen?

Als u, zoals in het Gentse draaiboek staat, toelaat dat steden en gemeenten een speciale afvalcontainer plaatsen, komt dat dan niet neer op het gedogen of zelfs op het aanmoedigen van een onwettige praktijk?

Als u stelt dat de burgemeesters erop moeten toezien dat de wetgeving wordt nageleefd, moeten we dan niet concluderen dat er politieagenten bij de containers zouden moeten staan om het deponderen te verbaliseren omdat het afval enkel afkomstig kan zijn van een onwettige handeling?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Verreycken, Vlaanderen heeft bij dit Offerfeest voor de allereerste keer samen met de administratie, aan de lokale besturen een handleiding bezorgd. Het handboek vormt een code of good practice en is het voorbeeld van de stad Gent. We hebben dit voorbeeld van vier bladzijden gegeven aan de 308 steden en gemeenten in Vlaanderen voor het geval het Offerfeest er wordt gevierd.

Met het draaiboek wordt de vrijheid van godsdienst gerespecteerd, inclusief de uitingen die daarbij horen, maar ook onze geldende wetgeving op het vlak van milieu, veiligheid van de voedselketen, de openbare orde, de hygiëne, het dierenwelzijn en zo meer. We trachten in elk geval te voorkomen dat rituele thuisslachtingen plaats-

vinden, want die zijn sinds 1988 verboden door de wet.

Het ritueel slachten kan slechts op drie locaties: in erkende slachthuizen, zowel openbare als privé-slachthuizen, en op erkende tijdelijke slachtvloeren die bijvoorbeeld worden ingericht voor de viering van het Offerfeest.

Inzake het plaatsen van afvalcontainers heb ik via mijn administratie twee dingen gedaan. We hebben het draaiboek middels een rondzendbrief aan de 308 steden en gemeenten overgemaakt. Bovendien hebben we een addendum nagestuurd waarin twee opmerkingen worden gemaakt. We wijzen daarin op het probleem van de afvalcontainers, want vorig jaar werden er inderdaad vonnissen uitgesproken door de rechtbanken. De rechtbank van Brussel deed dat voor het plaatsen van een afvalcontainer in Vilvoorde en de rechtbank van Dendermonde voor het plaatsen van afvalcontainers in Lokeren. De rechter stelde dat de overheid daarmee een soort van gedoogbeleid zou voeren en dat zou een fout signaal zijn. Daarom hebben we een afzonderlijk naschrift aan de steden en gemeenten gericht waarin we vragen om op te letten. We hebben er ook op gewezen dat bepaalde gemeenten in die periode een algemeen thuisslachtverbod afkondigen, dus ook voor het niet-ritueel slachten. Dat gebeurt om het ritueel thuisslachten helemaal onmogelijk te maken. De gemeenten leveren de dag voor, de dag van en de dag na het Offerfeest geen slachtbrieven af.

Het klopt dat er afvalcontainers staan in Gent. Er is ook een geregelde politiepatrouille. De containers worden niet onbewaakt achtergelaten. Bovendien staan ze daar voor de volgende reden. Ze staan vlak bij de tijdelijke slachtvloer. Er zijn ook mensen, meestal in groep, die een rund laten slachten. Die slachting gebeurt in het slachthuis, want een tijdelijke slachtvloer is niet van voldoende omvang en bovendien zijn er soms complicaties. Het slachten gebeurt steeds een dag voor het Offerfeest. Wat van het dode dier overblijft, moet immers een dag ter plaatse blijven voor BSE-testen op het ruggenmerg. Daarna kan het dier worden meegenomen en thuis worden versneden. De beenderen die daarna overblijven, kunnen worden gedeponereerd in de afvalcontainer in Gent. In Antwerpen stonden er dit jaar volgens het kabinet van schepen Van Wallendael geen afvalcontainers.

Keulen

In de eerste rondzendbrief aan de gemeentebesturen en met name aan de burgemeesters heb ik gevraagd om een bijzonder toezicht te houden op illegale thuisslachtingen en op het eventueel sluikstorten van slachtafval. Er gebeurden enkele vaststellingen, maar die waren in feite marginaal. In Houthalen-Helchteren werd één pv opgesteld voor een thuisslachting en er gebeurde een onmiddellijk inning van 250 euro boete op basis van een gemeentelijk politiereglement. De boetes kunnen variëren van 180 tot 5.000 euro. Ook in Bertem werd één pv opgesteld voor een thuisslachting. In Gent werd één pv opgesteld voor een thuisslachting en één voor het sluikstorten van slachtafval. In Antwerpen werd één pv opgesteld voor het illegaal thuisslachten en drie pv's voor het illegaal transport van levende dieren. Dat illegaal transport is vooral niet-aangepast transport. Het transport mag gebeuren in een beestenwagen, maar niet in de koffer of op een achterbank van een wagen. In Antwerpen werd geen enkele vaststelling gedaan van sluikstorten. Deze gegevens werden me door het Vlaams Minderhedencentrum, het VMC, bezorgd. Zij hebben de integratiediensten hierover bevraagd.

De heer Piet Vanthemsche, de directeur-generaal van het Agentschap voor de Voedselveiligheid, heeft me informeel bedankt voor de voortreffelijke rol die Vlaanderen heeft gespeeld als coach of gids om de gemeentebesturen op hun plichten te wijzen en een handleiding te bezorgen om het Offerfeest in wettelijke en ordentelijke omstandigheden te laten plaatsvinden. In Vlaanderen vond het Offerfeest in 43 steden en gemeenten plaats. Het aantal pv's bleef beperkt. We hebben dus een mooi resultaat behaald. Dit duidt erop dat men bereid is om zich helemaal aan de bestaande wetgeving te houden.

Ik heb in dezelfde periode ook een oproep gericht tot de moslimgemeenschap om het storten van giften nog meer te promoten. Dat heeft immers tot voordeel dat geen grootschalige organisatie nodig is, dat aan de verplichtingen van het geloof wordt voldaan en dat een derde partij wordt geholpen, namelijk een behoeftige uit de eigen gemeenschap. Aan die oproep werd ook gehoor gegeven.

De balans in Vlaanderen inzake de organisatie van het Offerfeest, is positief.

De voorzitter: De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: Mijnheer de minister, de discussie mag niet worden gecontamineerd door een aantal begrippen. U verwijst naar de vrijheid van godsdienst, maar ik wil me verzetten tegen het passe-partoutgebruik van die term. U stelt dat de vrijheid van godsdienst tot uiting komt in het ritueel slachten. Vrijheid van godsdienst staat echter voor het individuele recht van elke islamiet om zich tot de islam te bekeren en een aantal keer per dag het gebedsmatje uit te rollen in de richting van Mekka. Dat is zijn volste recht. Ik verzet me daar absoluut niet tegen. Vrijheid van godsdienst impliceert echter niet dat een moskee recht heeft op subsidie, maar dat is een andere discussie, noch dat de individuele islamiet het recht heeft op ritueel thuisslachten. Het gaat om totaal verschillende zaken. Het is dan ook totaal ongepast om het begrip vrijheid van godsdienst in deze discussie te vermengen. Het uitgangspunt moet zijn dat de wetgeving vastligt en voor iedereen geldt, ongeacht de religie.

Mijnheer de minister, u beantwoordt de cruciale vraag niet. Ik vroeg u of gemeenten, zoals in het Gentse draaiboek wordt vermeld, een speciale afvalcontainer mogen plaatsen voor de dagen na het Offerfeest, goed wetende dat de container uitsluitend zal dienen voor het deponeren van afval van illegaal uitgevoerde thuisslachtingen. U geeft geen antwoord op deze belangrijke vraag, maar verwijst naar een addendum waarin gemeenten worden gewezen op een aantal vonnissen en gevraagd worden om op te letten. De boodschap moet echter zijn dat ze geen afvalcontainers mogen plaatsen, omdat daarmee bepaalde illegale feiten worden gedoogd. Deze boodschap blijkt momenteel niet uit uw richtlijnen. Ik zou graag hebben dat dat in een toekomstige richtlijn wel duidelijk het geval is.

U volgt de redenering dat er geen problemen zijn omdat er geen pv's zijn. Als de politie werkelijk de moeite zou doen om post te vatten in de betrokken wijken en aandachtig toe te zien op wat gebeurt op straat, dan zou het aantal pv's spectaculair stijgen. Er zijn geen pv's omdat er geen toezicht is. U verwijst naar één pv in Antwerpen. Ik kan u vertellen hoe het er kwam, want we hebben alles kunnen volgen via de media. Het gaat om het bewuste pv tegen de islamiet die openlijk op tv

Verreycken

heeft verklaard dat hij thuis ritueel heeft geslacht. Hij verklaarde alle wettelijke beperkingen met voeten te treden, waarop een klacht van GAIA volgde. Daarna werd overgegaan tot verbaliseren. Als de politiediensten van Antwerpen de moeite zouden doen om in Hoboken, op het Kiel en in Borgerhout, de straten in het oog te houden in de periode van het Offerfeest, zou het aantal pv's merklijk stijgen.

Mijnheer de minister, ik vraag een iets duidelijker standpunt van de regering tegen de afvalcontainers. Ik herhaal dat het al te eenvoudig is om te zeggen dat de wet voor iedereen geldt. Het wordt heel wat moeilijker bij de vertaling naar beleidsaangelegenheden en bij de verbalisering van overtredingen. Dat laatste is natuurlijk de ultieme proef om te zien of de algemene verklaringen wel waarde hebben.

Ik roep dus op om volgend jaar duidelijker richtlijnen te geven, het draaiboek van Gent niet langer te hanteren als voorbeeld en minstens duidelijk te bepalen dat het plaatsen van aparte afvalcontainers niet kan, omdat dat neerkomt op het gedogen van een illegale activiteit.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Verreycken, dat staat allemaal in de richtlijnen. In Gent gebeuren de zaken trouwens niet op de manier zoals u ze voorstelt. Ik zal citeren uit het addendum dat ik ook zal laten uitdelen, want u doet alsof ik geen antwoord heb gegeven. In mijn antwoord heb ik nochtans duidelijk gesteld dat ritueel thuis slachten onder geen enkel beding kan. Ik verwees daarbij naar de wet van 1988, maar u doet alsof ik die woorden niet heb uitgesproken.

In het addendum, gericht aan alle schepencolleges, staat: 'Rituele slachtingen van runderen, schapen en geiten mogen slechts in een openbaar slachthuis, in een particulier slachthuis of in een erkende inrichting plaatsvinden. Voor alle duidelijkheid, rituele slachtingen zijn slachtingen zonder bedwelmung. Zoals u weet, zijn rituele thuis slachtingen sinds 1988 verboden. Het verleden heeft uitgewezen dat sommige gemeenten ter gelegenheid van het islamitisch Offerfeest een gedoogbeleid voeren door het plaatsen van containers waar slachtafval kan worden gedumpt. Eerdere vonnissen van de rechtbanken van Brus-

sel en Dendermonde achtten dit strijdig met de wetgeving op het dierenwelzijn en geboden de betrokken gemeenten de containers te verwijderen op straffe van dwangsommen. Volgens deze rechtspraak is het verboden enig dier ritueel te slachten dan wel enige handeling te stellen die hiertoe bijdraagt tijdens de periode van het Offerfeest op het grondgebied van de gemeente, behalve het slachten in een slachthuis of in een tijdelijk erkende inrichting.

Om illegaal thuis slachten te voorkomen, hebben een aantal gemeenten in het verleden een algemeen verbod op thuis slachten ingesteld gedurende de dagen van het islamitisch Offerfeest. Deze praktijk verdient alle aanbeveling. Bij dezen had ik u willen verzoeken gelijkaardige maatregelen te overwegen.'

Mijnheer Verreycken, ik heb mijn volle verantwoordelijkheid genomen en ben heel duidelijk geweest in de communicatie.

De heer Rob Verreycken: Mijnheer de minister, op het addendum dat nu wordt uitgedeeld en dus niet vastgehecht was aan de oorspronkelijke richtlijnen aan de gemeenten, staat geen datum.

Minister Marino Keulen: Het addendum werd snel na de rondzendbrief verstuurd, op 11 januari.

De heer Rob Verreycken: In de tekst aan de gemeenten staat niet dat u hun vraagt om de speciale containers niet te plaatsen.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Verreycken, dat is toch wel boosaardig van u. Er staat toch heel duidelijk in dat de rechtbanken de betrokken gemeenten geboden hebben om de containers te verwijderen op straffe van dwangsommen. Daarmee hebben we aangegeven dat de containers niet kunnen en verboden zijn door de rechter, en dat de gemeenten die ze wel plaatsen, risico's lopen.

Ik wijs erop dat we te maken hebben met mensen die enigszins constructief kunnen denken. Het is duidelijk dat de Vlaamse overheid op eigen initiatief en zonder enige wettelijke verplichting, de gemeentebesturen ondersteunt, helpt en duidelijk wijst op eventuele risico's bij het toepassen van een aantal praktijken en tradities. Ik ben er zeker van dat de 308 gemeenten die de teksten lezen,

Keulen

kunnen inschatten wat de gevolgen zijn. Een goed verstaander weet wat wordt bedoeld.

De heer Rob Verreycken: Mijnheer de minister, ik betreur dat het addendum en de oorspronkelijke richtlijn niet duidelijker werden geformuleerd. Blijkbaar is het nodig om met een addendum te werken waarin niet duidelijk staat dat de Vlaamse overheid niet wenst dat dat soort containers wordt gebruikt. U verwijst naar de rechtspraak en dat is nuttig. Het is interessant dat u de gemeentebesturen op de hoogte brengt van een bepaalde rechtspraak. Ik zou het echter op prijs stellen dat de Vlaamse Regering volgend jaar zelf een heel helder standpunt inneemt en zegt dat die containers niet kunnen. U hebt het draaiboek van de stad Gent rondgestuurd als voorbeeld en daarin staan de afvalcontainers wel vermeld.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de inhoud van het begrip 'fractie' in artikel 120 van de Nieuwe Gemeentewet

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Hauthem tot de heer Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de inhoud van het begrip 'fractie' in artikel 120 van de Nieuwe Gemeentewet.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, er blijken nogal wat verschillende interpretaties te bestaan van het begrip 'fractie'. De juiste definitie staat in artikel 120, paragraaf 1, 2 van de Nieuwe Gemeentewet. In het licht van het feit dat gemeenteraden commissies kunnen oprichten, bepaalt de wet: 'Geacht worden een fractie te vormen de gemeenteraadsleden die op eenzelfde lijst verkozen zijn of die verkozen zijn op lijsten die onderling verenigd zijn om een fractie te vormen. Het reglement van orde,

bepaald in artikel 91, bepaalt de nadere regelen voor de samenstelling en de werking van de commissies.'

In de praktijk stellen we vast dat de gemeenten middels het reglement van orde verschillende interpretaties hanteren. Voor sommige gemeenteraden volstaat één verkozene om een eenmansfractie te vormen. Andere gemeenteraden leggen de lat hoger. In sommige gemeenten zijn twee of zelfs drie verkozenen nodig om een fractie te vormen. Dat heeft natuurlijk een weerslag op de eventuele samenstelling van commissies, want die zijn er niet in alle gemeenten, en op afvaardigingen in adviesraden.

In de praktijk is er dus geen eenduidige interpretatie van het begrip fractie. Uit de briefwisseling over deze aangelegenheid tussen een gemeenteraadslid uit Lommel en de administratie Binnenlandse Aangelegenheden Limburg, staat duidelijk dat de minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken de knoop heeft doorgehakt en heeft gezegd dat een eenmansfractie ook een fractie is in de zin van artikel 120 van de Nieuwe Gemeentewet. 'De hardnekkige stelling dat eenmansfracties niet in een gemeentelijk beheersorgaan kunnen worden opgenomen, wijkt volgens de minister af van de wet.' De brief dateert van 27 oktober 2004.

Onlangs kon ik een ministerieel besluit van uw hand van 26 januari 2005 bemachtigen. Daarin vernietigde u een reglementswijziging van de gemeente Maaseik. Daar stelde men dat een fractie minstens uit drie personen diende te bestaan. De gouverneur heeft het gemeenteraadsbesluit geschorst en u hebt het vernietigd op basis van de redenering dat een eenmansfractie evengoed een fractie is volgens artikel 120 van de Nieuwe Gemeentewet. U kon dat omdat het een gemeenteraadsbesluit betrof. Op dit ogenblik hanteren echter nog een heel pak gemeenten een andere interpretatie in hun reglement van orde.

Bent u van mening dat eenmansfracties ook fracties zijn in de zin van artikel 120 van de Nieuwe Gemeentewet? Met de vernietiging van het besluit uit Maaseik hebt u feitelijk al een antwoord gegeven op deze vraag. Hoe zult u er echter voor zorgen dat uw interpretatie vanaf morgen in alle gemeenten wordt gevolgd? Bent u bereid om uw interpretatie van het begrip fractie middels een

Van Hauthem

omzendbrief aan de gemeentebesturen kenbaar te maken, zodat er een einde kan komen aan de verschillende interpretaties van dit begrip?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, collega's, zoals mijn voorganger destijds al heeft gezegd, vormt ook één verkozene op een lijst een eenmans- of eenvrouwsfractie, die als zodanig de kwalificatie van fractie verdient. Dat betekent dat ze naar verhouding ook aanspraak kan maken op de voordelen die door de gemeenteraad aan de fracties voor hun werking worden toegekend. Daar kan geen misverstand meer over bestaan.

Een andere zaak is de aanwezigheid van zo'n eenpersoonsfractie in de raadscommissies. Dat wordt geregeld door het reglement van inwendige orde van de gemeente, zoals wettelijk is bepaald. Daardoor kan het gebeuren dat in sommige gemeenten eenpersoonsfracties automatisch een plaats krijgen in de raadscommissies, terwijl het in andere gemeenten volgens evenredige verdeling moet gebeuren, waardoor eventueel kleine of eenpersoonsfracties niet aan bod komen.

Dat verhindert echter niet dat ze altijd toegang hebben tot de commissies als waarnemer. Ook in die rol kunnen ze het woord nemen en inhoudelijke standpunten vertolken. Ze kunnen dus aan de beraadslagingen deelnemen, maar ze kunnen niet stemmen. Volgens de gemeentewet wordt dat lokaal bepaald.

We werken aan een nieuw ontwerp van gemeentedecreet, en we zullen daar ook dit onderwerp in opnemen, om misverstanden uit te sluiten. In afwachting wordt dit antwoord op de website van de ABA gezet. De gemeentebesturen en de mandatarissen maken daar immers dagdagelijks gebruik van. Er zijn dus zowel ambtelijke gebruikers als politiek actieve gebruikers.

In elk geval wordt in het nieuwe ontwerp van gemeentedecreet opgenomen dat de gemeenteraad, in het licht van een evenredige vertegenwoordiging, kan bepalen dat elke fractie recht

heeft op minstens één vertegenwoordiger in elke gemeenteraadscommissie. Als ten gevolge van de toepassing van de evenredige vertegenwoordiging een fractie niet vertegenwoordigd is in een commissie, dan kan ze een raadslid aanwijzen dat zonder stemrecht in de commissie zetelt, maar er wel inhoudelijk voluit zijn rol kan vervullen.

We willen in het ontwerp van decreet ook alle misverstanden uitsluiten omtrent de kwantitatieve norm voor een fractie. Intussen komt dit antwoord alvast op de website, zodat iedereen zich kan informeren en zich erop kan beroepen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, ik ben niet helemaal tevreden met uw antwoord. Het begrip fractie is in de Nieuwe Gemeentewet opgenomen naar aanleiding van het feit dat gemeenteraden commissies kunnen samenstellen. Er staat nergens een apart artikel over een fractie.

Minister Marino Keulen: Het is via een omweg gebeurd.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, u zegt dat het reglement van orde de samenstelling van de commissies kan bepalen. Het is best mogelijk dat een commissie wordt samengesteld uit drie leden. Dan maakt een kleinere fractie er zeker geen deel van uit, maar het gaat verder dan dat. Het erkennen van een eenpersoonsfractie kan in de praktijk niet alleen van belang zijn voor de samenstelling van de commissies, maar ook voor de werkmiddelen, in geld of in infrastructuur.

Mijnheer de minister, in veel gemeenten staat in het reglement van orde dat maar sprake is van een erkende fractie vanaf drie leden. Daar hangt alles aan vast. Niet alleen is een eenpersoonsfractie niet stemgerechtigd in een commissie, maar deze fractie wordt ook uitgesloten van het genot van een aantal andere zaken.

Als u de regel niet veralgemeent, blijven eenpersoonsfracties – in gemeenten waar dit in het reglement van orde staat – ook verstoken van essentiële werkmiddelen. Daarom vraag ik om dit in een omzendbrief te zetten. Ik weet dat u met een omzendbrief een reglement van orde niet

Van Hauthem

kunt tenietdoen, maar nu moeten we wachten. In Maaseik stond in het oorspronkelijke reglement van orde dat een fractie uit drie leden moet bestaan. Bij een wijziging van het reglement werd de regel aangevallen en effectief vernietigd.

Mijnheer de minister, u moet dit veralgemenen en meer doen dan het op de website zetten. Het gaat niet alleen over het al dan niet kunnen deelnemen aan commissies, want dat hangt af van de proportionaliteit. Het gaat ook over werkingsmiddelen. Daarom is het belangrijk de regel van het ministerieel besluit, waarmee u het gemeenteraadsbesluit hebt vernietigd, te veralgemenen.

Minister Marino Keulen: Het laatste waar u naar verwijst, is nergens expliciet geregeld. Het is een taak van de gemeenteraad om dat te bepalen.

Als we het hebben over de samenstelling en de werking, gaat het over artikel 120, paragraaf 1. Het materiële aspect moet worden bepaald op het lokale niveau.

De heer Joris Van Hauthem: In sommige reglementen van orde staat dat een fractie uit minstens twee of drie leden moet bestaan om in aanmerking te komen voor ondersteuning. Dat kan niet, want dan wordt de term fractie gebruikt op een manier zoals u het niet wilt.

Minister Marino Keulen: Het is inhoudelijk interessant, want dit moet hoe dan ook worden uitgezuiverd, maar ook de directeur-generaal zegt dat het op dit ogenblik nergens wettelijk is bepaald.

De heer Joris Van Hauthem: Een reglement van orde van de gemeenteraad kan de wet niet opzijzetten. Het kan alleen meer rechten geven aan gemeenteraadsleden dan wettelijk bepaald.

Minister Marino Keulen: We hebben een duidelijke hint gegeven aan de gemeente Maaseik dat een eenpersoonsfractie gelijk is aan een fractie. Het materiële aspect is een zaak van het lokale niveau, want dat is niet wettelijk geregeld. Ik kan u enkel medelen wat vandaag de stand van zaken is.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, in sommige gemeenten wordt de afvaardiging

voor intercommunales en dergelijke bepaald door de erkende fracties. Dat kan toch niet.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Van Hauthem, in dit geval gaat het wel om een fractie.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, u hebt het reglement van Maaseik vernietigd. We hebben dus geen discussie over het begrip fractie. Als we vaststellen dat in gemeenten een ander begrip wordt gehanteerd om een aantal fracties uit commissies, adviesraden en dergelijke te weren, moet u meer doen. Anders moet een gemeenteraadslid wachten tot een reglement van orde wordt gewijzigd, om tegen het gemeenteraadsbesluit een beroep in te dienen bij de provinciegouverneur.

Mijnheer de minister, de provincie Limburg heeft het gemeenteraadsbesluit geschorst en u hebt het nadien vernietigd. Onze fractie in Hoogstraten heeft voor eenzelfde gemeenteraadsbesluit dat het reglement van orde wijzigt de schorsing gevraagd bij de gouverneur van de provincie Antwerpen, maar we kregen ongelijk. Het gemeenteraadsbesluit werd niet geschorst.

Ook bij de gouverneurs bestaat blijkbaar geen eensgezindheid over het begrip fractie. Daarom wil ik dat u met een omzendbrief aan iedereen duidelijk maakt wat de definitie is van het begrip fractie volgens artikel 120 van de Nieuwe Gemeentewet.

Het zal waarschijnlijk ook de definitie zijn van het komende gemeentedecreet.

Zelfs de provinciegouverneurs nemen tegenstrijdige beslissingen bij klachten op basis van dezelfde motivering.

Minister Marino Keulen: We moeten het aspect van het materiële zeker uitklaren en opnemen in het nieuw gemeentedecreet. U hebt gelijk dat het op dit ogenblik een witte vlek is.

We zullen de informatie verspreiden via onze website en zullen onze provinciale ambtenaren op de hoogte brengen. Bij een handhavingsbeleid is er immers nood aan eenduidigheid. De ambtenaren die met het toezicht op het terrein belast zijn, moeten inderdaad ook weten wat de mening is van de overheid in Brussel.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, als u het gemeentedecreet uitwerkt, moet u ook met die aspecten rekening houden. Zelfs als het begrip ‘fractie’ eenduidig wordt omschreven in het decreet, komt het niet aan de gemeenten toe om te beslissen met hoeveel gemeenteraadsleden men moet zijn om voor een bepaald ambt of steun in aanmerking te komen. Het kan niet de bedoeling zijn dat u zich blijft verstoppen achter de zinsnede ‘dat moet lokaal worden geregeld’.

Minister Marino Keulen: Billijkheid en het gelijkheidsbeginsel zijn van essentieel belang in een rechtssysteem. Vandaag is er inderdaad nog een witte vlek. We zullen de kwestie opnemen in onze grote operatie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.52 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP: Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN: Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

